

У насъ хората често се прѣпиратъ, коя жена или кой човѣкъ трѣбва да се признае за красивъ. Едни харесватъ тънъкъ остъръ носъ и сини очи; други орловъ носъ и черни очи; едни одобряватъ валчесто лице, други дългнесто и т. н. Жителитѣ на Перу (въ южна Америка) не харесватъ валчестата глава, ами дългнеста. Затова щомъ се роди малко дѣте, бабитѣ съ особени стискалки почватъ да стискатъ главичката му, доклѣ я източатъ като краставица,—челото на дѣтето се сплесква, а главата става като бросъ. Такава глава тѣ считатъ много красива. И у насъ нѣкои баби си позволяватъ да стискатъ мекитѣ главички на новороденитѣ дѣчица, за да ги направятъ или кржгли, ако сж малко дългнести, или пѣкъ дългнести, ако сж се родили съ валчеста глава. Всѣка баба прави това споредъ вкуса си. Докторитѣ имъ забраняватъ, ала тѣ слушатъ ли?

Новозеландцитѣ и други народи по островитѣ въ Велики океанъ не обичатъ гладка и ненашарена кожа. За това съ голѣми мжки и болки тѣ украсяватъ кожата си съ разни чертежи, цвѣтя и фигури. Това се казва татуиране. Ето насрѣща ни имаме единъ доста ученъ зеландецъ, облѣченъ въ европейски дрехи. Ала той не се брои за хубавецъ, докато не ошари лицето си съ особени цвѣтя. Гледайте шаркитѣ по лицето му. Тѣзи шарки не сж направени съ бои отгорѣ по кожата, а тѣ сж направени съ подпъхване боялия прѣстъ или прахъ подъ кожата. Разбира се, това става съ голѣми болки. Дивацитѣ не се задоволяватъ да украсяватъ само лицето, ами ошарватъ цѣлото си тѣло и тогава гордо се разхождатъ да горятъ сърдцето на момитѣ. Татуировката се прави отъ младежитѣ, когато приближи да се обя-